

րակութիւններն այն ժամանակ միայն
պիտի կարենան յառաջագիմական ազ-
դեցութիւն ունենալ, երբ սխիւն մաս-
նաւոր ճիւղեր մշակել, և այն ժամա-
նակ միայն քաջալերութիւն պիտի գրա-
նեն, երբ ամեն օր հակասութեանց

մէջ չը թաւալին, ամեն օր տարբեր
գոյներ չըստանան, այլ միայն ճշմար-
տութեան ծառայեն, որոյ մէջ է ամեն
զօրութիւն մտաւորական և բարոյա-
կան ազդեցութեան:

Մ Ե Ղ Ա Յ Ա Ս Տ Ո Ւ Ծ Ո Յ

(Խօսք Ազգային երգի *)

ՂԱՐԻՐ ¹ տեղ նաչաղ ² եմ՝ հալըս ³ փերիչան ⁴,
Քանի որ կենդան եմ՝ մեղայ Աստուծոյ .
Սուրբ Եկեղեցի՝ Քահանայ չը կայ,
Տէր, քեզ խոստովանիմ՝, մեղայ Աստուծոյ,
Մեղայ քո ամենայն՝ սուրբ պատուիրանայ,
Շատ մեղք եմ գործել՝ ընդդէմ օրինայ .
Հայր երկնաւոր Աստուած՝ ճար մեղաւորաց,
Անգեղ չը մեռանիմ՝ մեղայ Աստուծոյ:

* Ազգային երգչաց վերայ ար-
դէն խօսած եւք Սիօնի անցած տարւոյ
թիւերուն մէջ, յայտնելով ՚ի միջի
այլոց, որ մեր ազգային երգիչներն
հայրենասիրութեան եւ կրօնասիրու-
թեան տեսակ մի քարոզիչներ են: Ի-
րենց քնարն առած յերկրէ յերկիր և
քաղաքէ քաղաք կը թափառին. իրենց
երգերով մերթ կ'ուրախացնեն, մերթ
խրատ կը տան: Իրենց կեանքն գրեթէ
շարունակ պանդխտութիւն է. շատ
անգամ կը հիւանդանան իրենց ճանա-
պարհորդութեան մէջ, տակաւին քա-
ղաք մի կամ գիւղ մի չը հասած, շատ ան-
գամ ժամերգութեան և պատարագի
կարօտ կը մնան, թէ և շատ կը սիրեն:

Ազգային երգչաց կենաց այն պարա-
գաներն, թէ և շատ հետաքրքրական,
բայց կենսագրական կերպիւ գրուած
և պահուած չեն ամենեւին, այլ մի-
այն աղօտ կերպիւ իրենց երգերուն
մէջ կը նշմարուին:

Այսպէս ահա՛ կը տեսնեմք, որ
ՂԱՐԻՐ-**ԱՐԴՆԻ** Զուղայեցի ազգային եր-
գիչն, յայտնի չէ թէ ուր, պանդխտ
տութեան մէջ հիւանդանալով, եկե-
ղեցի եւ քահանայ չը գտնելով իւր
քնարն ձեռքն առած, թերեւս գետ-
նախշի, եւ ծառի կամ քարի մը
տակ, ձայն բարձրացնելով Զղայ կը
գոչէ Աստուծոյ եւ թողութիւն կը
հայցէ:

¹ Ղարիւր. — պանդխտ, օտար:

⁴ Փերիչան. — թշուառ, զղձ:

² Նաչաղ. — հիւանդ, տկար:

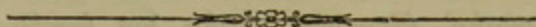
³ Հալըս. — վեժմիս:

Տէր իմ եւ Աստուած՝ փառք քեզ գոհութիւն ,
 Տո՛ւր ինձ զըղձւամբ բարի գործք արքայութիւն ,
 Իմ անօրէն մեղացքս՝ շնորհեա՛ն թողութիւն ,
 Մեղացէս փոշման եմ՝ մեղայ Աստուծոյ ։

Մի՛ թողուր զես , Տէ՛ր , առանց Աջի քոյ ,
 Վարն Սըբոյ անարատի Խաչի քոյ .
 Հայր մեղայ յերկինքս՝ եւ առաջի քոյ .
 Թողութիւն գըտանեմ՝ մեղայ Աստուծոյ ։

Գոչեմ մեղայ , Տէ՛ր իմ ,՝ Աստուած ողորմած ,
 Բարերար , բազումօղորմ եւ գըթած .
 Մեղաւոր ԱՐՁՈՒՆՈՒՄ՝ տո՛ւր հոգեւոր հայ ,
 Հետքս պաշար տանեմ՝ մեղայ Աստուծոյ ։

Գերադասիւ Գալուստ Ծ . Վար-
 դայեան Փափաղեանց , որ քանի մի
 ամսէ ՚ի վեր ՚ի Ս . Աթուռս կը գտնուի
 ուխտաւորական միթմարութեամբ եւ
 օգտփոխութեամբ իւր բազմամեայ
 տկարութիւնն կողդուրելու եւ զըժ-
 ուարակիր ցաւերն բուժելու համար ,

իւր գրաւոր երկատիրութիւններէն
 հետեւեալ երկու տաղաչափութիւն-
 ներն (մին իւր վաղամեակի Աշոտ որ-
 դւոյ մահուան առթիւ գրած , իսկ միւ-
 սն Գերմաներէնէ թարգմանած) խըճ
 բազրութեանս յանձնեց , զորս կը փու-
 թամբ յօժարութեամբ հրատարակել ։

Ա Շ Ո Տ

Ա .

ԳԵՂԱՋՈՒԱՐՃ գարունն արդէն եկել էր ,
 Վարդակարմիր առաւօտով ներկուած .
 Նուրբ մառախուղ ծմակն շուրջ պատել էր ,
 Ինչպէս շղարջ՝ նորահարսի ծածանուած ։
 Աշոտս յայնժամ Բեկս (1) աղբեր մօտ սիրտն ՚ի խինդ՝
 Նստած նայէր յայդ տեսարան երկնագեղ ,
 Տեսաւ ինչպէս ծառոց ոստերն խիտ առ խիտ
 Կախուած էին մէգի միջով շեղ ՚ի շեղ ,

(1) Բէկս կամ Բէկի աղբիւր . կէս ժամ հեռի Շուշն քաղաքէն , ունի
 բարեհամ ջուր եւ զեղատեսիլ շրջակայք ։